

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120444442
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120444442.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava - Petržalka, ul. Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - Petržalka, ul. Pajštúnska č. 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., ul. V. K. č. XXXX/X, o zaplatenie sumy 14.120,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 49Csp/26/2021-163 zo dňa 30. novembra 2021, takto

rozhodol:

vo výrokoch I. a II. zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Vo výroku III., ktorý súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku IV., ktorým žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,90 % **z r u š u j e a v e c v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 49Csp/26/2021-163 zo dňa 30.11.2021 rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 650,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,- eur od 08.12.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 150,- eur od 16.02.2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 09.03.2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 13.04.2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 11.05.2021 do zaplatenia, zastavil (výrok I.). Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7.674,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.674,19 eur od 25.03.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.). Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (výrok III.). Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,90 % (výrok IV.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným dňa 26.11.2020 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaviazania zaplatiť mu sumu 14.120,41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.790,68 eur od 25.03.2020 do 27.07.2020, 5 % ročne zo sumy 10.690,68 eur od 28.07.2020 do 26.08.2020, 5 % ročne zo sumy 10.590,68 od 27.08.2020 do 04.10.2020, 5 % ročne zo sumy 10.490,68 eur od 05.10.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 24.03.2020 medzi postupcom R. R., a.s., so sídlom Bratislava, ul. Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653 (ďalej len „R. R., a.s.“) a žalobcom. R. R., a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 18.11.2016 zmluvu č. 5122068532, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, na základe ktorej poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný napriek opakovaným výzvam R. R., a.s. neplnil splátky v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak táto podaním zo dňa 02.12.2019 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 01.12.2019, pričom vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 14.120,41 eur, ktorá pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 10.490,68 eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 3.245,01 eur, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 360,72 eur a

neuhradených poplatkov vo výške 24,- eur. Žalobca si v konaní uplatňoval úrok z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) počnúc dňom 25.03.2020, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalovaný sa v súdom stanovenej lehote k žalobe nevyjadril.

3. Súd výrokom I. čiastočne zastavil konanie o zaplatenie sumy 650,- eur s príslušným úrokom z omeškania, a to s prihliadnutím na dispozičný úkon zo strany žalobcu, ktorým zobral žalobu v časti platieb uhradených žalovaným po podaní žaloby späť. S prihliadnutím na ust. § 146 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“, keďže k čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním v predmetnej veci, nedopytoval žalovaného za účelom vyjadrenia jeho súhlasu s čiastočným späťvzatím žaloby.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav: R. R., a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 18.11.2016 zmluvu o splátkovom úvere, v zmysle ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 12.000,- eur, ktorý sa tento zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach, s výškou splátky a splatnosťou 206,17 eur mesačne 25. deň v kalendárnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 25.12.2016, konečná splatnosť dňa 25.11.2024, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 14,46 %. Žalovaný zaplatil za účelom splácania poskytnutého úveru celkovo 4.325,81 eur. Tento poskytnutie predmetnej sumy zo strany právneho predchodcu žalobcu formou úveru ako ani rozsah splácania úveru v predmetnom spore nepopieral. Výzvou pred zosplatením zo dňa 30.10.2017 (č. l. 46, 125 spisu, doklad o doručovaní (č. l. 126 spisu)) R. R., a.s. vzhľadom na omeškanie žalovaného so splácaním úveru ho vyzvala tohto k splateniu omeškaných splátok (vo výške 4.139,22 eur). Oznámením o vyhlásení úveru za predčasne splatný zo dňa 02.12.2019 R. R., a.s. oznámila žalovanému, že nastal prípad porušenia, v dôsledku ktorého banka vyhlásila ku dňu 01.12.2019 mimoriadnu splatnosť (doklad o doručovaní č. l. 128 spisu). Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi R. R., a.s. a žalobcom zo dňa 24.03.2020 (č.l. 9-13 spisu spolu s prílohou č.l. 16 spisu) došlo k postúpeniu pohľadávky.

5. Súd predmetnú vec posúdil podľa ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 prvá veta, § 2, § 9 ods. 2 písm. f/, k/, § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom od 01.07.2016 do 31.12.2016 (ďalej len „zákona o spotrebiteľských úveroch“), § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 524 ods. 1, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

6. Predmetnú zmluvu o úvere súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, a to podľa príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v rozhodnom čase. Žalovaný zmluvu so R. R., a.s. uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania.

7. Konštatoval, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalovaným a R. R., a.s. ako právnym predchodcom žalobcu neobsahuje údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. f/, k/ zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy, t.j. celkovú čiastku, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť. Podľa súdu súčin počtu splátok s výškou splátok nezodpovedá sume uvedenej na č. l. 17 rub spisu, kde je v predmetnej zmluve uvedené „Celková čiastka spojená s úverom: 19.791,11 eur“. Súčinom výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve - 206,17 eur a počtu splátok (96) je suma 19.792,32 eur. Z uvedeného vyplýva, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje celkovú čiastku, ktorú by mal byť žalovaný povinný zaplatiť veriteľovi, nakoľko čiastka uvedená v zmluve o úvere nezodpovedá súčinu počtu splátok a výšky splátky. Navyše v zmluve je predmetná čiastka pomenovaná ako „Celková čiastka spojená s úverom“ čo podľa názoru súdu interpretačne nezodpovedá pojmu „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“.

8. Ďalej podľa súdu v zmluve absentuje ďalší povinný údaj, a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Prieskumom predmetnej zmluvy zistil, že tento údaj v zmluve absentuje, pričom podľa znenia zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy mal byť spolu s údajom „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ jednou z náležitostí zmluvy.

9. Nedostatočnú špecifikáciu týchto údajov v zmluve zákon v predmetnom čase v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Nakoľko žalovaný v spore listinné dôkazy nespochybnil, mal súd rozsah splácania z jeho strany preukázaný. Žalovaný zaplatil na predmetnú pohľadávku sumu 4.325,81 eur (3.675,81 eur splatil do podania žaloby a 650,- eur po podaní žaloby). Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd odpočítal od poskytnutej sumy istiny úveru to, čo na predmetný úver žalovaný splatil, z čoho vzišla suma 7.674,19 eur (12.000,- eur mínus 4.325,81 eur), ktorú súd žalobcovi ako dôvodnú priznal.

10. Priznal mu aj úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne z priznanej sumy 7.674,19 eur, a to odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky na žalobcu, teda od 25.03.2020 (základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania 0 % + 5 % = 5 %). Nakoľko zosplatňovací úkon zo strany predchodcu žalobcu posúdil ako platný právny úkon, a teda omeškanie žalovaného s platením priznanej časti pohľadávky z tohto titulu vzniklo už skôr, súd však v zmysle ust. § 216 ods. 1 C. s. p. bol viazaný návrhom žalobcu, preto mu úrok z omeškania priznal od ním uplatneného dátumu.

11. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol, nakoľko nemohol priznať z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru ani časť istiny vyčíslenej žalobcom (nakoľko táto časť bola uhradená zo strany žalovaného z platieb, ktoré právny predchodca žalobcu započítal na splatenie úrokov/poplatkov), zmluvný úrok vyčíslený žalobcom (3.245,01 eur) a poplatky (24,- eur). Súd žalobcovi nepriznal ani neuhradený úrok z omeškania vo výške 360,72 eur, nakoľko tento neuniesol bremeno tvrdenia v tom smere, že nešpecifikoval a ani neuviedol bližšie okolnosti k tomu, v akej výške a v akej sume bol tento úrok počítaný (teda či bol počítaný z celkovo uplatňovanej sumy, ktorú súd ale v celom rozsahu žalobcovi nepriznal alebo z jednotlivých čiastkových súm zodpovedajúcim jednotlivým splátkam).

12. Žalobca mal v predmetnom spore úspech v časti žalovanej sumy 8.324,19 eur (t.j. priznaná suma 7.674,19 eur + v zastavenej časti konania o zaplatenie 650,- eur, nakoľko k tomuto došlo v dôsledku zavinenia na strane žalovaného, ktorý po podaní žaloby túto sumu uhradil v dôsledku čoho zobrať žalobca žalobu čiastočne späť) a v časti žalovanej sumy 5.796,22 eur (14.120,41 eur mínus 8.324,19 eur) úspech nemal, čiže v tejto časti bol úspešný žalovaný. Pomer úspechu žalobcu potom predstavuje 58,90 % a pomer úspechu žalovaného 41,05 %, pričom čistý úspech žalobcu je rozdielom vyššie uvedených súm (58,95 % mínus 41,05 %) a v percentuálnom vyjadrení predstavuje 17,90 %. Súd preto rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,90 %. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C. s. p.

13. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu, a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (o zaplatenie sumy 5.796,22 eur s príslušenstvom) z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. V bode I. označenom ako „Nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku“ považoval žalobca záver súdu o absencii náležitosti doby trvania zmluvy za nepreskúmateľný a zároveň v extrémnom rozpore s vykonaným dokazovaním. Doba trvania zmluvy je totiž uvedená v čl. I. bod 17. zmluvy, podľa ktorého zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do vysporiadania všetkých záväzkov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom). Avšak súd napriek uvedenému na toto dojednanie neprihliadol a právne uzatvoril, že táto náležitosť v zmluve absentuje. Rovnako nie je žalobcovi zrejmé, na základe akých skutočností súd dospel k právnomu záveru, že neuniesol dôkazné bremeno ohľadom uplatneného úroku z omeškania - a to najmä s poukazom na to, že mu doručil podanie s názvom „Špecifikácia postúpeného nároku“ (č. I. 122 spisu), kde uviedol, že „Žalovanému bol vyúčtovaný úrok z omeškania v celkovej výške 360,72 eur. V platobnej histórii evidované ako „Splátka úveru - úrok z omeškania zmluvný“ + „Splátka úveru - ODS“ + „Splátka úveru - ODT“. Z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma vo výške 0,- eur. Postúpený úrok z omeškania predstavuje rozdiel medzi vyúčtovaným úrokom z omeškania a úhradami žalovaného započítanými na úrok z omeškania“. Jemu na základe uvedeného nie je zrejmé, či sa uvedeným podaním súd zaoberal, resp. ako ho vyhodnotil, ak napriek tomu vo svojom odôvodnení dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena (bod 28. napadnutého rozsudku), podľa ktorého „Súd žalobcovi nepriznal ani uhradený úrok z omeškania vo výške 360,72 eur, nakoľko žalobca neuniesol bremeno tvrdenia v tom smere, že nešpecifikoval a ani neuviedol bližšie okolnosti k tomu, v akej výške a v akej sume bol tento úrok počítaný (teda či bol počítaný z celkovo uplatňovanej sumy, ktorú súd ale v celom rozsahu mu nepriznal alebo z jednotlivých čiastkových súm zodpovedajúcim jednotlivým splátkam)“. V súvislosti s riadnym odôvodnením rozhodnutia poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10BdoV/10/2012 zo dňa 30.05.2013 a sp. zn. 4Cdo/90/2013 zo dňa 22.08.2013. K bodu II. označenému ako „K splnenie podmienok ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ ZOSÚ (zákona o spotrebiteľských úveroch) uviedol žalobca, že sa nestotožňuje ani s názorom súdu, v zmysle ktorého v zmluve nie je uvedená správna celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvedené súd vyhodnotil podľa jeho názoru v rozpore s príslušnými zmluvnými dojednaniami. Podľa neho celková čiastka spojená s úverom (v zmluve uvedená vo výške 19.791,11 eur) je nepochybne správna a spotrebiteľský úver preto nemožno posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na to, že podľa časti I. čl. I bod 1 zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s

dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok od splatnosti prvej splátky dňa 25.12.2016 do konečnej splatnosti dňa 25.11.2024 vo výške 206,17 eur (vo výške istiny, riadnych úrokov, poplatkov, poplatkov za poistenie k úveru a nákladov banky spojených s úverom). Podľa časti I. čl. I bodu 1 zmluvy predstavuje počet splátok 96 a tiež podľa časti I. čl. I bodu 1 zmluvy predstavuje celková čiastka spojená s úverom sumu vo výške 19.791,11 eur. Zároveň poukázal na to, že v čl. I. bod 1 zmluvy pri údají „Výška poslednej splátky a splatnosti je uvedené, že výška poslednej splátky úveru je uvedená v Splátkovom kalendári“, a teda žalovaný bol preukázateľne informovaný o tom, že posledná splátka nie je v rovnakej výške ako výška mesačnej splátky. Ďalej žalovaný v čl. III. bod 3 zmluvy svojim vlastnoručným podpisom na zmluve potvrdil, že súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky, Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery R. R., a.s. s účinnosťou od 01.01.2015, Sadzobníkom a podmienkami určenými zverejnením. Podľa bodu 5.17 Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery R. R. a.s. „Posledná splátka je vo výške zostatku Pohľadávky Banky“. Vzhľadom k vyššie uvedenému považoval žalobca za nesporné, že celková čiastka spojená s úverom je v zmluve uvedená v správnej výške, a to s poukazom na ust. bodu 5.17 Úverových podmienok, v zmysle ktorého sa postupca a žalovaný dohodli na tom, že posledná splátka bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, teda v prejednávanom prípade sumou vo výške 204,96 eur. Žalovaný tak pri riadnom a včasnom splácaní úveru v zmysle dojednaných splátok podľa zmluvy bol povinný uhradiť postupcovi titulom poskytnutého úveru sumu v celkovej výške 19.791,11 eur, nakoľko posledná splátka úveru bola v súlade s čl. 5.17 Úverových podmienok vo výške 204,96 eur (95 x 206,17 eur + 204,96 eur = 19.791,11 eur).

15. Prihliadnuc k obsahu zmluvy bol žalobca názoru, že uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ (žalovaný) bol v zmysle požiadavky zákona o spotrebiteľských úveroch zrozumiteľne informovaný o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Poukázal aj na skutočnosť, že ak by aj celková čiastka spojená s úverom bola v prejednávanom prípade vo výške 19.792,32 eur, čo však nepripúšťa oproti v zmluve uvedeným 19.791,11 eur, išlo by o zanedbateľný rozdiel v celkovej výške 1,21 eur, v dôsledku čoho by bola aplikácia prísnej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru voči veriteľovi zjavne neprimeraná. Podľa žalobcu závery súdu ohľadom celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom sú aj v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít (napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/232/2019 z 13.02.2020, ako i uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/16/2021 z 21.04.2021). Okresný súd tak podľa názoru žalobcu nesprávne vec právne posúdil, ak zastal názor, že poskytnutý úver je potrebné považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

16. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 388 C. s. p. zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu a žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania, resp. v zmysle § 389 ods. 1 C. s. p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania.

17. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

18. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výrokoch III. a IV. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C. s. p. a v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 C. s. p.

19. Okresný súd napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 650,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,- eur od 08.12.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 150,- eur od 16.02.2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 09.03.2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 13.04.2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 11.05.2021 do zaplatenia, zastavil (výrok I.). Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7.674,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.674,19 eur od 25.03.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.). Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (výrok III.). Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,90 % (výrok IV.).

20. Žalobca v odvolaní napadol rozsudok okresného súdu vo výroku III., ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a súvisiacom vo výroku IV. týkajúcom sa trov konania.

21. S poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie vec správne skutkovo a právne posúdil, keď považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmluve absentujú povinné náležitosti, konkrétne nie je správne uvedená celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a absentuje doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch).

22. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že posudzovaná zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom žalobca vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa.

23. Pre spotrebiteľský úver sa v zákone o spotrebiteľských úveroch z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy a obsahové náležitosti zmluvy sú vymedzené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy.

24. Osobitná úprava spotrebiteľských úverov je vo svojich ustanoveniach striktná a prísna, pokiaľ požaduje ako nevyhnutnú súčasť každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie všetkých obligatórnych náležitostí vymienených *expressis verbis* ustanovením § 9 ods. 2 písm. a/ - y/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom neuvedenie, resp. aj nesprávne, zmätočné, neúplné alebo nezrozumiteľné uvedenie niektorej zo zákona požadovaných obligatórnych náležitostí, má rovnaký následok vyplývajúci zo zákona, konkrétne z ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, akoby v zmluve takýto údaj nebol obsiahnutý vôbec.

25. Prvou z námietok žalobcu v odvolaní bola nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku ohľadom absencie náležitosti doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko táto je podľa neho uvedená v čl. I. bod 17. zmluvy.

26. Oboznámením sa s obsahom zmluvy aj odvolací súd konštatuje, že v čl. II. bod 17 sa uvádza: „Zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s Úverom“. Okresný súd sa uvedeným článkom nezaoberal. V odôvodnení rozhodnutia len konštatoval, že prieskumom predmetnej zmluvy zistil, že uvedený údaj v zmluve absentuje pričom podľa znenia zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy mal byť spolu s údajom „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ jednou z náležitostí zmluvy. Za tohto stavu považoval odvolací súd námietku žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku za dôvodnú.

27. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s názorom súdu, v zmysle ktorého v zmluve nie je uvedená správna celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (súčin výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve - 206,17 eur a počtu splátok (96) je suma 19.792,32 eur).

28. Podľa odvolacieho súdu z obsahu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 18.11.2016 v časti označenom Splácanie Úveru vyplýva nasledovné: Výška splátky a splatnosť: 206,17 eur mesačne 25. deň v kalendárnom mesiaci. Výška poslednej splátky Úveru je uvedená v Splátkovom kalendári. Splatnosť prvej splátky: 25.12.2016. Splatnosť úrokov a Poplatkov: mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci. Počet splátok: 96. Konečná splatnosť: 25.11.2024. Celková čiastka spojená s Úverom: 19.791,11 eur. V zmluve a to v časti III. označenej Záverečné ustanovenia a to v bode 1 sú súčasťou zmluvy aj Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery R. R., a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 (ďalej „POP“). V týchto sa v bode 5.17 uvádza, že Posledná splátka je vo výške zostatku Pohľadávky Banky. Podľa časti III. bodu 6 Prílohami Zmluvy sú: Príloha č. 1 - Splátkový kalendár.

29. Z vyššie uvedených zistení vyplýva, že záver okresného súdu ohľadom celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je nesprávny, preto ani správne zistený. Skutočne podľa zmluvy výška poslednej splátky, a teda splátky č. 96 mala byť uvedená v Splátkovom kalendári, ktorý mal byť prílohou zmluvy. Žalobca zmluvu síce súdu predložil, ale bez prílohy. Nebola tak zrejماً výška poslednej splátky.

30. Napokon podľa žalobcu v odvolaní mu nie je zrejماً, na základe akých skutočností dospel k právnomu záveru, že neuniesol dôkazné bremeno, ohľadom uplatneného úroku z omeškania v sume 360,24 eur, a to najmä s poukazom na to, že doručil súdu podanie s názvom „Špecifikácia postúpeného nároku“.

31. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že tento žalobcovi nepriznal nakoľko neuniesol bremeno tvrdenia v tom smere, že nešpecifikoval a ani neuviedol bližšie okolnosti k tomu, v akej výške a v akej sume bol tento úrok počítaný (teda či bol počítaný z celkovo uplatňovanej sumy, ktorú súd ale v celom rozsahu žalobcovi nepriznal alebo z jednotlivých čiastkových súm zodpovedajúcim jednotlivým splátkam).

32. Podľa odvolacieho súdu, ak mal okresný súd za to, že žalobca si nesplnil hlavne svoju povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti ohľadom uplatňovaného úroku z omeškania, keď neuviedol v žalobe všetky rozhodujúce skutočnosti ako mu to ukladá ust. § 150 ods. 1 C. s. p., mal ho za týmto účelom vyzvať na postup v zmysle ust. § 150 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany sporu požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Teda na doplnenie skutkových tvrdení. Rovnako tak uvedené mohol odstrániť na pojednávaní, na ktorom bol žalobca osobne prítomný. Predloženým podaním žalobcu „Špecifikácia postúpeného nároku“ sa nezaoberal ani neuviedol dôvod.

33. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku III. a súvisiacom výroku IV. týkajúcom sa trov konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo výrokochoch I. a II. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

34. V ďalšom konaní okresný súd vyzve žalobcu na doplnenie tvrdení ohľadom úrokov z omeškania postupom v zmysle ust. § 150 ods. 2 C. s. p. Následne sa okresný súd vyporiada s náležitosťou zmluvy týkajúcou sa doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je podľa žalobcu uvedená v čl. I. bod 17. Bude požadovať od žalobcu pripojenie prílohy č. 1 zmluvy - Splátkový kalendár k zisteniu správnej celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Povinnosťou okresného súdu bude potom vec opätovne prejednať a rozhodnúť. Rozhodnutie odôvodní podľa kritérií uvedených v ust. § 220 C. s. p. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je príпустné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).